



Waarom veel Joodse mensen Jezus niet aannemen

Kernpunt: De reden ligt niet in “blindheid” of “hardheid”, maar in trouw aan Devarim (Deuteronomium) 13: een profeet die iets leert dat de Torah verandert, moet worden afgewezen.

Voor Joden is dit geen vijandigheid, maar gehoorzaamheid aan Mozes.

1. Devarim (deuteronomium) 13:1–6 — De toetssteen voor profeten

Mozes geeft een eenvoudige toets:

“Gij zult aan het woord dat Ik u gebied niets toevoegen en er niets van afnemen.” (Devarim 13:1)

Daarna zegt hij: **Als een profeet iets leert dat afwijkt van de Torah, moet het volk hem verwerpen, zelfs als hij wonderen doet.**

Voor Joden is dit de norm. Niet een mening, maar een gebod.

2. Hoe het christendom door Joodse ogen wordt gezien

Veel Joodse mensen kennen Jezus niet uit het Nieuwe Testament, maar uit christelijke leerstellingen die door de eeuwen heen zijn ontstaan.

Vanuit hun perspectief lijken die leerstellingen in strijd met Mozes.

Hier zijn de zes punten uit mijn document, maar nu helder en feitelijk uitgelegd:

Punt 1. “De Heilige Dagen zijn afgeschaft.”

De Torah noemt de Mo’edim chukim — inzettingen die nooit veranderen. Als een religie zegt dat Pesach, Sjavoet, Soekot, Jom Kipoer enz. zijn afgeschaft, dan klinkt dat voor Joden als: “Deze profeet verandert Gods inzettingen.”

Punt 2. “Shabbat is verplaatst naar zondag.”

De Shabbat is het eerste heilige tijdstip dat God instelt (Genesis 2). Voor Joden is dit een eeuwig verbond (Ex. 31:16–17). Een profeet die de Shabbat verplaatst, lijkt Devarim 13 te overtreden.

Punt 3. “Kosjer is afgeschaft.”

Leviticus 11 is een mishpat én een chok. Als christenen zeggen dat Jezus alle dieren rein verklaarde, lijkt dat voor Joden alsof Jezus Torah opheft.

Punt 4. “Er komt geen Tempel meer.”

De profeten (Jesaja, Ezechiël, Zacharia) spreken over een toekomstige Tempel. Als christenen zeggen dat die niet meer nodig is, lijkt dat alsof Jezus tegen de profeten ingaat.

Punt 5. “Torah gehoorzamen is wetisme (legalisme).”

Voor Joden is Torah leven, vreugde, verbond, identiteit. Als christenen zeggen dat Torah houden verkeerd is, lijkt dat alsof Jezus Mozes afwijst.

Punt 6. “De kerk heeft Israël vervangen.”

Dit is voor Joden het meest pijnlijke punt. Het klinkt alsof God Zijn verbond met Israël intrekt, terwijl de profeten zeggen dat dit nooit gebeurt (Jer. 31:35–37).

3. De conclusie die veel Joden trekken

Niet omdat ze Jezus haten. Niet omdat ze blind zijn. Maar omdat ze Mozes serieus nemen. Als Jezus werkelijk de dingen zou hebben geleerd die sommige christelijke tradities beweren, dan zou Hij volgens Devarim 13 een valse profeet zijn. Daarom zeggen veel Joden: “Wij kunnen Jezus niet aannemen, want Hij lijkt de Torah te veranderen.”

4. Maar... dit is niet wat Yeshua zelf leerde

En hier komt het terecht tot een ander punt:
Yeshua leerde géén afschaffing van de Torah.
Hij zei:

“Denk niet dat Ik gekomen ben om de Torah of de Profeten af te schaffen.” (Matt. 5:17)

Hij vierde de Mo’edim (Bijbels vastgestelde feestdagen). Hij hield Shabbat. Hij at kosjer. Hij ging naar de Tempel. Hij leerde de Torah. Hij zei dat wie de geboden doet en onderwijst “groot zal zijn in het Koninkrijk”.

Met andere woorden:

Het christendom heeft soms dingen over Jezus gezegd die Yeshua zelf nooit heeft gezegd.

5. Waarom Torah-herstel onder niet-Joden belangrijk is

Dit is de kern, maar nu helder verwoord:

Paulus zegt dat niet-Joden Israël tot jaloezie moeten wekken (Rom. 11:11).

Niet door:

- heidense feestdagen
- het afschaffen van Shabbat
- het afschaffen van kosjer
- het afschaffen van de Mo’edim
- het vervangen van Israël

Maar door:

- eerbied voor de Torah
- liefde voor Israël
- leven zoals Yeshua leefde
- de God van Israël te eren op Zijn manieren

Dan zeggen Joden niet langer: “Jezus breekt de Torah.”

Maar: “Deze mensen eren onze God, onze Torah, onze Messias.”
En dát wekt jaloezie — in de positieve, Bijbelse zin.

6. Een nuchtere samenvatting

Waarom veel Joden Jezus afwijzen

- **Omdat ze trouw willen zijn aan Devarim 13.**
- **Omdat ze Jezus beoordelen op basis van christelijke tradities, niet op basis van Yeshua zelf.**
- **Omdat veel christelijke doctrines lijken te zeggen dat Jezus de Torah verandert.**
- **Omdat dit voor Joden onmogelijk is: Mozes is de toetssteen.**

Wat verandert dit?

- **Als Yeshua wordt gepredikt zoals Hij werkelijk was — Torah-getrouw, Joods, Messias van Israël — dan verdwijnt de Devarim 13-barrière.**
- **Dan wordt het Evangelie niet langer gezien als een aanval op Mozes, maar als de vervulling van Mozes.**

We raken hier een zeer wezenlijk punt — precies het spanningsveld dat door de hele Schrift heen loopt: niet Wie Jezus is, maar welke religie men om Hem heen bouwt. En zodra de Messias niet meer centraal staat, ontstaat er ruimte voor iets anders: een pseudo-messias, een antichrist, een religieuze eenheid die niet uit de Torah komt maar uit menselijke macht.

A. De strijd gaat vaak niet over Jezus zelf

Veel discussies tussen Joden en christenen gaan niet over:

- **de Messias van de Schriften,**
- **Zijn woorden,**
- **Zijn daden,**
- **Zijn Torah-getrouwe leven.**

Maar over religies:

- **Joodse traditie versus christelijke traditie**
- **rabbijnse halacha versus kerkelijke dogma's**
- **identiteit versus identiteit**
- **cultuur versus cultuur**

Zodra Jezus/Yeshua uit het centrum verdwijnt, ontstaat er een religieus debat dat niets meer met de Messias te maken heeft.

En dat is precies het gevaar!

B. Als de Messias buiten de Schrift wordt gehouden

Wanneer men:

- **Yeshua losmaakt van de Torah,**
- **Hem plaatst in een religie die Hij nooit heeft ingesteld,**
- **Hem gebruikt om de Torah af te schaffen,**
- **Hem maakt tot een symbool van een nieuwe religie,**

dan ontstaat er een Messias-beeld dat niet meer overeenkomt met de Schriften.

Dat is het moment waarop een pseudo-messias ruimte krijgt.

Want als het volk niet meer weet hoe de ware Messias eruitziet, kan het de valse niet meer herkennen.

C. De pseudo-messias (antichrist) en religieuze eenheid

De Schrift waarschuwt dat er een figuur komt die:

- **zich voordoeft als messias,**
- **religies onder één noemer brengt,**
- **vrede en eenheid belooft,**
- **maar de wetten van God vervangt door menselijke wetten.**

Dit is geen fantasie — dit is een patroon dat al in Tenach zichtbaar is:

- **Babel: één taal, één systeem, één religie**
- **Antiochus Epifanes: één cultuur, één wet, verbod op Torah**
- **Rome: één keizer, één religie, één wet**

De antichrist past in dat patroon: een wereldreligie die de Torah vervangt.

D. De rol van de Noachitische wetten

Ik noem de Noachitische wetten.

In veel moderne religieuze en politieke bewegingen worden deze wetten gezien als:

- **universeel,**
- **neutraal,**
- **geschikt voor een wereldreligie,**
- **een minimale ethiek voor alle volken.**

Maar let op:

De Noachitische wetten zijn nooit bedoeld als vervanging van de Torah. Het zijn menselijke inzetten van religie en niet van geloof.

Ze zijn:

- **een onbijbelse basis voor volken,**
- **geen verbondswet,**
- **geen heiliging,**
- **geen Mo'edim,**
- **geen Shabbat,**
- **geen priesterschap,**
- **geen Messias-prophetie.**

Wanneer men ze gebruikt als wereldwijde religieuze standaard, dan ontstaat precies wat ik beschrijf:

een religie zonder Torah, zonder Israël, zonder Messias, maar wel met een “spirituele” eenheid. Dat is het perfecte platform voor een pseudo-messias.

E. Waarom dit gevaarlijk is

Omdat een religie die:

- **de Torah loslaat,**
- **Yeshua losmaakt van Mozes,**
- **Israël vervangt,**
- **de Mo'edim afschaft,**
- **Shabbat vervangt,**
- **kosjer afschaft,** een religie wordt.....

..... die niet meer kan onderscheiden tussen:

- **de ware Messias**
- **en de valse messias.**

En dat is precies waarvoor Devarim 13 waarschuwt:
een profeet die de Torah verandert, moet worden afgewezen.
De antichrist zal precies dat doen: Torah vervangen door een wereldreligie.

F. De enige veilige weg: de Messias van de Schriften centraal

Niet:

- **christendom versus Jodendom,**
- **kerk versus synagoge,**
- **traditie versus traditie.**

Maar:

De Messias van de Schriften:

- **de Messias die de Torah bevestigt,**
- **die Mozes niet afschaft,**
- **die de Profeten vervult,**
- **die Israël herstelt,**
- **die de Mo'edim vervult,**
- **die de Shabbat eert,**
- **die het Koninkrijk brengt.**

Zodra Hij centraal staat, valt de pseudo-messias door de mand.

G. Nuchtere samenvatting

- **De strijd gaat vaak niet over Jezus zelf, maar over religies.**
- **Als Yeshua buiten de Torah wordt geplaatst, ontstaat een vervormd Messiasbeeld.**
- **Dat opent de deur voor een pseudo-messias (antichrist).**
- **Die zal religies verenigen onder één systeem, met andere wetten dan de Torah.**
- **De Noachitische wetten kunnen daarin misbruikt worden als wereldreligie.**
- **De enige bescherming is: de Messias van de Schriften centraal houden.**

“De schriftgeleerde die onderwezen is in het Koninkrijk.” (Mattheüs 13:52)

Ik geef eerst de kern, daarna de diepere lagen

Kernpunt

Een schriftgeleerde die onderwezen is in het Koninkrijk is iemand die:

- **de Torah kent zoals een schriftgeleerde dat doet,**
- **maar die daarnaast door Yeshua is onderwezen in het Koninkrijk van God,**
- **en daardoor oude én nieuwe schatten kan voortbrengen.**

Het is dus geen afschaffing van de Torah, maar een verdieping: de Torah gelezen in het licht van de Messias.

De context: Mattheüs 13

Jezus heeft net een reeks gelijkenissen verteld over het Koninkrijk:

- de zaaier
- het onkruid
- het mosterdzaad
- het zuurdesem
- de schat in de akker
- de parel
- het sleepnet

Daarna zegt Hij:

“Daarom is iedere schriftgeleerde die in het Koninkrijk van de hemel onderwezen is, als een huisheer die uit zijn voorraadkamer nieuwe en oude schatten tevoorschijn brengt.”

Hiermee tekent Hij een profiel van de ideale leraar.

Wat is een schriftgeleerde?

In de Joodse wereld was een schriftgeleerde:

- een expert in de Torah,
- iemand die teksten kon uitleggen,
- iemand die de traditie bewaakte,
- iemand die recht sprak op basis van Mozes.

Met andere woorden: een leraar die het volk moest helpen om Gods geboden te verstaan en te leven.

Wat betekent **“onderwezen in het Koninkrijk”**?

Dit is het nieuwe element.

Een schriftgeleerde die Yeshua volgt:

- leest de Torah met de bril van de Messias,
- ziet de vervulling van de profeten,
- begrijpt de diepere bedoeling van de geboden,
- herkent de patronen van het Koninkrijk in de oude teksten.

Hij is dus niet minder schriftgeleerde — maar meer dan dat.

Oude én nieuwe schatten

Dit is het hart van de uitspraak.

Oude schatten

- Torah
- Profeten
- Wijsheid
- De Mo’edim
- Verbond
- De weg van Israël

Nieuwe schatten

- de openbaring van de Messias
- het Koninkrijk dat nabij is
- de vervulling van profetische patronen
- de geestelijke diepte van de gelijkenissen
- de weg van vernieuwing van het hart

Een schriftgeleerde van het Koninkrijk verbindt deze twee. Hij gooit het oude niet weg, maar opent het opnieuw — zoals een huisheer die een voorraadkamer heeft vol rijkdom.

Waarom is dit zo belangrijk voor Torah-getrouwe gelovigen?

Omdat Jezus hier precies beschrijft wat wij zouden moeten doen: Het is heel persoonlijk!

- je eert de Torah,
- je leest de Profeten,
- je ziet de patronen,
- je verbindt het met de Messias,
- je brengt oude én nieuwe schatten naar voren voor de groep.

Dit is geen tegenstelling tussen “Joods” en “Christelijk”. Dit is de Joodse Messias die de rol van de schriftgeleerde verheft tot haar ware bedoeling.

Nuchtere samenvatting

De schriftgeleerde die onderwezen is in het Koninkrijk is:

- een Torah-kenner
- die door Yeshua is onderwezen
- en daardoor de Schrift kan openen
- met zowel de oude rijkdom als de nieuwe vervulling
- zodat het volk Gods weg kan verstaan en gaan.

Het is het beeld van een leraar die Mozes niet afschaft, maar Mozes tot zijn bestemming brengt in het licht van de Messias.

